

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

WIRDUM e.o.

Witte Donderdag 13 april 2017

De opmaat

Ouderling van dienst Alie Bouma heet ons welkom waarna we lied 67:1 zingen "Mei God ús oansjen yn genede en ús syn rike seine jaan". Na bemoediging en

drempelgebed (wisselzang voorganger en gemeente) volgt de dialoog tussen Aukje Roorda en de voorganger,

waarbij Aukje tot tweemaal toe de vraag stelt "Waarom is deze avond zo anders dan alle andere avonden?" Hierop wordt geantwoord dat we de uittocht

uit Egypte gedenken en dat Jezus het pesachmaal vierde met zijn leerlingen.

Ne een toelichting op de liturgische bloemschikking zingen we drie verzen uit Tussentijds kyriëlied 9: "Wij zoeken hier uw aangezicht. God, houd uw oog op ons gericht: Kyrieë eleison."

Bijbelverhalen

Alie Bouma leest naar het Oude Testament - naar Exodus 12 - uit Jan de Jongh "De goede week vieren".

It twadde ferhaal, troch Anneke Postema, komt út: Johannes 13: 1-15, út "De fjouwer evangelijs op 'e nij ferfryske."

Preek

De evangelist Johannes componeert vanavond eigenlijk maar één magistraal slotakkoord, waar voor hem alles mee gezegd is over de passie van Jezus. Alle woorden en daden van Jezus worden er in samengevat. Bij hem geen verhaal over de instelling van het laatste avondmaal, maar over de voetwassing door Jezus, als zijn laatste wilsbeschikking als het ware. Was het de eerste 12 hoofdstukken van zijn evangelie gegaan over Jezus' optreden in de openbaarheid, vanaf hoofdstuk 13 trekt hij zich terug in de intimiteit, is hij in de kring van zijn leerlingen. Gemeentecatechese is het over hoe kerk te zijn.

De leerlingen en Jezus, ze delen in een Maaltijd.

Het uur is gekomen, dat Jezus, van God gekomen, weer naar God terug zou keren. In dat besef staat alles. Hij

was het levende bewijs van Gods liefde, dat was zijn bron, zijn passie, en dat bleef het tot het einde toe. Gods liefde was zijn kracht, zijn macht. Vervolgens komt dat bijzondere moment: Jezus die de voeten van zijn leerlingen wast. Bijna niet voor te stellen, dat onze Heer alleen maar de mensen heeft willen dienen, de liefde van God heeft willen laten zien, als voorbeeld voor onze weg. Dat we daaruit en daarnaar leven.

Collecten

Gecollecteerd wordt voor (1) de diaconie en (2) kerkelijk werk. Tijdens de collecte wordt de tafel gereed gemaakt.

Gezongen wordt lied 130 uit Tussentijds:
"Verheft uw hart, weest welgemoed."

Maaltijd van de Heer

Na de uitnodiging om aan tafel te gaan, zingen we uit Sjongend op Wei lied 173: *"Wij willen gaven delen."*

Als opmaat naar de maaltijd spreken en zingen voorganger en gemeente in wisselbeurt

lofzangteksten en –liederen en de inzettingswoorden, uitmondend in de vredegroet. Daarna wensen we elkaar vrede toe. Vervolgens worden brood en wijn gedeeld. Tijdens het delen zingen we

Gezang 364: 1,2,3.

Na de dankzegging wordt de avondmaalstafel leeg gemaakt, alleen de paaskaars blijft nog staan. De

verstillingsdie intreedt, markeert de overgang naar de nacht van het lijden van de Heer

en zijn overlevering.

De evangeliëlezing uit Johannes 13: 36-38 verhaalt hoe Simon Petrus zijn trouw betuigt aan Jezus. Deze antwoordt dat Simon hem nog vóór de haan kraait driemaal zal verloochenen. Nadat lied 68 uit Zingend Geloven V – *De nacht valt. Onze wereld is nu klein en stil, vol duisternis* – is gezongen, verlaten we in stilte de kerk. AD

